չինացն, որ նոքա առաքէն ի էրզրում այս 15 թուականն, առ ընտանիսն Մելքիսէթին։ Այնուհետեւ այս քափուչինն գնաց ի Եւրօբայ եւ դարձաւ եկաւ ի Թիֆլիս եւ անդ մեռաւ։ Մինչի ցայսօր ոչ հատուցին, դեռ եւս կարծեմ, թէ ի վերջնում աշխարհի հատուցանելոց են։

— Զորրորդն, որ քափուչին Օվանէսն ինձ յընկերացուցի, այնքան ծախս արարի։ երբոր իմն հատաւ, հարկեցայ պարտ առնել եւ ծախել, ընդէր ոչ հատուցանիցէ ինձ իւր բաժինն, այս եւս քեզ շնորհեմ իմ ձեռամբն կնքեալ եւ ձեռամբ առ ձեռն քափուչինաց աւանդած աւանդն իմ ընդէ՞ր ոչ դարձուցանեն առ յիս, ահա մեռասան ամ եղեւ եւ այլք։ Ահայ այս եւս քո կրոնաւորաց արարն, որ առաւել վատթարագոյն եղեւ, քան թէ աշխարհականացն, արդ ո՞ ոք ի մնաց ի ձերոցմ գովութեանց արժանի, զի գովեցից զնոսա եւ ոչ պարսաւեցից, այնուհետեւ օ՞վ կարէ ասել, թէ ճշմարտութիւն գոյ ի մէջ ֆռանկաց. ոչ ոք։

Հ. ’Ի մէջ պատմութեանց քոց 29 համարոջն գրեցիր, /211b/ թէ ես այնպէս կհաւատայի, թէ փափն ում որ կամի առաքել յարքայութիւն, ուրեմն այժմ դու ոչ հաւատաս, թէ այնպէս է։

Պ. Ինձ քաւ եւ մի լիցի այլ այնպէս հաւատալ։ Մեզ արքայութիւն տանօղն եւ դժոխքն առաքօղն միածին որդին Աստուծոյ Աստուածն է, ըստ բանի Տեառն, որ ասաց, թէ որք ընդ յառաջմէն իցեն, ասէ՝ եկա՛յք, օրհնեալ էք Հօր իմ[25], եւ որք ընդ ահեկէն իցեն, ասէ՝ գնացէք ի հուրն[26], եւ այլ։

Հ. Ապայ ընդէ՞ր ասաց Տէրն մեր Պետրոսի, թէ՝ տաց քեզ զփականս արքայութեան յերկնից, զոր միանգամ կ[ա]պեսցես յերկրի, եղիցի կ[ա]պեալ յերկինս[27] *եւ այլ։*

Պ. Այտ բացումն եւ յարձակումն ամենայն աշակերտացն տվեցաւ ի Տեառնէ, եւ ամենայն քահանայքն ունին այտ իշխանութիւնն, որպէս ասաց Տէրն, եթէ՝ թողուցուք յիւրաքանչիւր եխպօրն յիւրում ի սրտից ձերոց զ[յ]անձանս նոցա[28] *եւ այլ։*

— Ոչ ապաքէն Տէրն մեր ասաց հասարակաց աշակերտացն, թէ ամէն ամէն ասեմ ձեզ, զոր կապէք յերկրի եղիցի կապեալ յերկինս,[29] եւ այլ բազում տեղիս ի մէչ աւետարանին խոսի Տէրն մեր զայտ թողութեանց վերայ եւ ամենեցուն առ հասարակ պատուիրէ թողուլ յիւրաքանչիւր եխպօրն զ[յ]անձանս, վերա[յ] աւելու եւ ասէ՝ եթէ դուք ոչ թողուցուք եւ ոչ հայրն ձեր թողցէ ձեզ զ[յ]անձանս ձեր[30], եթէ միայն Պետրոսի տվեց այտ բացումն եւ ոչ այլոցն, որպէս կարէին այլ առաքեալքն շրջագայիլ զաշխարհ[հ]ս զկնի Յիսուսի եւ տալ զթողութիւն ամենեցուն, ոչ ումեքէ լսայք, թէ /212a/ յառաքեալքն յամեցին հաւատացելոցն տալ զարձակումն մինչ որ Պետրոս գայր եւ բանայր, կամ առնիցին ի նմանէ։

— Հրաման ապայ թէ բանային, դիցուք, թէ այտպէս է, Քրիստոս Տէրն մեր միայն Պետրոսի երեսս այտ բանալին եւ ոչ այլոցն, ապայ փափն ուստի՞ կալաւ այտ բանալին, օ՞վ երեսս նմայ։ Այտ փափութիւնն հաստատեցաւ ի Հռօմ զկնի 9ի մօտ, 400 ամօք, ապայ թէ այնուհետեւ սկսեց աճիլ, ուրեմն յառաջ քան զայն հաւատացեալքն ոչ գնացին արքայութիւնն։ Զարմանամ, թէ փափապաշտքն որպէս ոչ ընթեռնուն զԱւետարանն եւ զԳործ առաքելոցն։ Եթէ ընթեռնուն, ուրեմն աբշութիւն ունին ի սիրտս յիւրեանց եւ կամ թէ կուրացեալ է զաչս նոցա, որպէս որ ես կուրացեալ էյի ի նախնումն. կարդայի եւ ոչ յիմանայի։

Հ. Եթէ հասարակաց տվեց Տէրն այտ բանալին, ընդէ՞ր միայն յատուկ Պետրոսի անունն գրեցաւ։

Պ. Ծառայ ոք, որ միննն բարի զրոյց ասէ եւ որ դուր գայ Տեառն, հանէ իւր քսակէն եւ շնորհէ դրամ այն ծառային վասն բարի զրուցից

25 Մատթ. ԻԵ 34

26 Մատթ. ԻԵ 41

27 Հմմտ. Մատթ. ԺԶ 19

28 Հմմտ. Մատթ. Զ 14-15

29 Հմմտ. Մատթ. ԺԸ 18

30 Հմմտ. Մատթ. Զ 15